

№155 (214) 31 იანვარი-7 თებერვალი 2012 სახალხო მოძრაობა „სამებრულოს“ ორგანო 30 თებერვალი

თანამდებოვანი ქართველთა მიერ გადმოწერაული მარგალიტაზი

გადაეჭვიტეთ, კვლავ თქვენს ახალი წლის შემდგომ განჩვიბისაზე ვიზუალო და პოლიტიკოსების, ურნალისტებისა თუ სხვა პროფესიის ადამიანების 2011 წლის ფრთიანი ფრაზები გაგახსენოთ: ქართული საინფორმაციო სივრცე გაჯერებულია პოლიტიკით და ამ პოლიტიკის შემოქმედი ადამიანებით, რომელთა მოსმენა ყველაზე ხშირად გვიწვეს. ამიტომაც მათ მიერ წარმოოქმული სასაცილო, უტოპიური და უცნაური ფრაზები ყველაზე ხშირად ხვდება საზოგადოების ურნალდების ცენტრში. თუ საქმე ფრთიან ფრაზებზე მიღება, ამ მხრივ ლიდერი საქართველოს პრეზიდენტია და მას ვერავინ შევჯიბრება.

წლის მიწურულს პრეზიდენტმა ქართულ-ებრაულ პროექტს „ღიმილიანი საქართველო“ საოცარი რეგლამა გაუკეთა. მისი ოქმით, კველი ქართველს „პოლიციური ძირიგებიანი ღიმილი“ უნდა პქრინცეს. სააკაშვილმა სავარაუდოდ, ასევე გამოაცხო „ნაცმომდრაბის“ ერთერთი წინასაარჩევნო ლოზუნგიც: „დავუპლომბოთ, ჩაუსვათ, გაუძრიალოთ,“ რომელიც განსაკუთრებით აქტუალური 2012 წელს გახდება. პრეზიდენტს გაუთვის ასევე ფრაზა – „რუსეთში პოლიციურებს „გენაცვალებებს“ ქახიანა“, რითაც მან სცადა ეწვენებინა, რომ რუსული მილიციის რეფორმა ქართული პოლიციის რეფორმის წაბამით ხორციელდება, და საერთოდ, საქართველო რუსეთის პოლიტიკურ როინჰირს წარმოადგენს!..

2011 წელს თავისება სააკადემიურო, პარლამენტობა შეუ-
თანხმებდად, ანაკლიას ქალაქზე გამოაცხადა და გვითხრა:
„ესც თქვენი სან-ტროპე და ნიცა, როგორც ეს მე წარმო-
მიდგენია და ცოტა უკაფებიც არ.“ ცოტა მოყვიანებით
პრეზიდენტის წარმოდგენა უფრო მასშტაბური გახდა და
მან ფოთხა და ანაკლიას შორის ახალი ქალაქის
„ლაზიკას“ აშენების იდეა გაახმაურა, სადაც, მისივე მტ-
კიცებით, რამდენიმე წელიწადში ნახევარი მიღიონ
ადამიანი იცხოვრებს, ოღონდ, ის არ დაუზუსტებდა, თუ
სადაც მოყვანას ამ ნახევარ მიღიონ ადამიანს მოსახლეო-
ბისაგან დაცლილ საქართველოში.

მაგრამ “რეგორდულბი” უნდა ვაღიაროთ ფრაზა
რომელიც პრეზიდენტმა კრო-ერთ კლინიკაში სტუდენტისას
მელოგინე ქალს უთხრა: „დიდი მაღლბა, რომ დროს ე
გააჩინე ბავშვი“, საინტერესოა, ცოტა რომ დაეგიანა
მშობიარეს დასჯიდა თუ ახლადგააჩნილს?

ერთ-ერთი სკანდალური ფრაზა, რომლის გარშემოცდიდი ხნის განმავლობაში ლაპარაკი არ ჟეწყვეტილა ცნობილ რეჟისორს, რომერმ სტურუას ეკუთვნის და მიხეიდ სააკაშვილს უკავშირდება: „სომებია და რა ექნათ... ეს ხომ არ არის დამალული“. რის ჟემდეგაც სტურუა ხელისუფლებამ ქსენოფონბად შერაცხა და რუსთაველის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელობიდანაც გაუშვა. 2011 წელს საქართველოს ბევრი „პოლიკურ-ისტორიულებიანი“ პოლიკურები ვარსკვლავი ეწვია, რომლებიც რენი ჰარლინის ფილმის, „აგვისტოს ხუთი დღის“ პრეზენტაციაზე ჩამოვიდნენ. ფილმი ისეთი უგემოვნო გამოვიდა, რომ მთავარი ფუნქციაც კი, ეწვენებინა მსოფლიოსთვის სააკაშვილის სიმართლე, ვერ ჟესრულა. თუმცა დაპუტატმა კობა ნაყოფიამ, რომელიც ამ ფილმის პროდიუსერიც გახსლდათ და, როგორც ამბობენ, ბევრი

მიღიონ მიაფშვნა ამ საქმეს, ისინი, ვისაც ფილმი არ მოგვეწონა, დამის მოდალატებად გამოგაცხადა. „ვინც იტყვის, რომ ფილმი ცუდია, ის საქართველოს მზერია“ – პრძანა გაზუღუქებულმა ნაცოფიამ.

2011 წელსაც ჩვეულ ფორმაში იყო ქართველი დეკორისტების ლიდერი შალვა ნათელაშვილი. ვიდრე მის ახალ ფრაზებს მიმოვისილავდეთ, რამდენიმე ძველი გა-მონათქმი გავისხვნო. მაგალითად, „სააკაშვილი ცუ-ნამივით დაატყვდა თაგეს საქართველოს“ ან კიდევ: „წაგიდა ნატო და მივდევთ კურილით: „დეიდა ნატო, დეიდა ნატო!“ თუმცა გასკელ წელს უკვე მისი ინგლისურენოვანი ფრაზები იყო პოპულარული. თეთრი სახლის წინ გამართულ საპროტესტო აქციაზე მისი ლოზუნგი „დაუნ ვი დიქტატებ“ ქართული ინტერნეტსივრცის ლიდერად იქცა. თბილისში გამართულ პრესენტაციებისაზე კი ნათელაშვილმა განაცხადა: „მთლიანობაში ჩეგნი ხელისუ-ფლების პოლიტიკას 2011 წელშიც შეიძლება ეწოდოს შექსპირის სიტყვები: „ყოფნა, არყოფნა“ და იქვე ეს სიტყვები ინგლისურადაც თარგმნა: „თუ ბი, თუ ბი“, – აქამდა, გიყვართ ჩემი ინგლისურით, თუმცა „ყოფნა, არ ყოფნის“ ნაცვლად „ყოფნა, ყოფნა“ გამოუვიდა, რაც, სავარაუდოდ, ხელისუფლებაში ძალიანაც გაუხსარდათ, ისინიც სულ მაგას არ გაიძანიან?.. გვარიანად გააკრიტიკეს „თავისუფალი დემოკრატების“ ლიდერი ირაკლი ალასანია ფრაზისთვის „სარისინი ქართველები“, რომლითაც მან 26 მაისის დარბევის გასაპროტესტობლად ქუჩაში გამო-მოხარულ და მართვულ მარტინ გამოიხატა.

სული ხალხი შეაფასა. თუმცა ფილოსოფოს ზახა შათორიშვილის მიერ „ფეისბუქის ლიბერალებად“ მონათლული ადამიანები სულაც არ შეუშოროუბია დეპუტატ ნუგზარ წიქლაურის ნათქვამს, როდესაც მან ბიძინა ივანიშვილს „აღზევებული მდაბიო“ უწოდა.

ბიძინა ივანიშვილის გამოსკლებიდან ეკ საზოგადოებას, აღბათ, დაამასხსოვრდა ფრაზა: „თითიდან გამოწუნეული ამბავი“ და ასევე მის პირველ პრესკონცერტიზე გამართული პოლემიკა იმის თაობაზე, თუ რა შექმა, ივანიშვილის პინგვინმა – ბელურა თუ მერცხალი. ეს კითხვა, რომელიც ერთ-ერთი ტელევიზიის ჟურნალისტმა დასვა, აღბათ, ქურნალისტების მხრიდან გამოვლენილი „აბსურდის“ პიკა, თუმცა ასევე დაგვამასხსოვრა თავი დავით პაიჭაძემ თავისი „პიტალო ჭეშმარიტებით“ და ნანუკა ქორელიანანა ფრაზით – „ჩანგალი არტილერიისქენ“, როცა არტერია და არტილერია ერთმანეთში აურია.

2011 წლის ერთ-ერთი მთავარი მოვლენა პიბრიდული სიმინდი „პიონერი“ გახდდათ, რომლის უპირატესობაზე დებატები ლამის დღემდე გრძელდება. ხელისუფლებამ და ოპოზიციამ დღემდე კერ გაარკვიეს, რა ზომის ტარო აქვს ამ ჯიშის სიმინდს... მაგალითად, „ნაციონალური მოძრაობის“ გენერალურ მდივანს, ზურაბ მელიქიშვილს ერთი გლეხი უხსნიდა: „16-სანტიმეტრიანიც გვაქვს და 50-იანიც“, ხოლო დეპუტატმა აკაკი ბობოიძემ ამის თაობაზე ექსპოზიცია პირდაპირ პარლამენტში მოაწყო, სადაც ნატურალურად გვიჩვენა – ერთ დეროზე ერთი დიდი ტაროა და ორი პატარაო, რუსთაველის თვატრში გამართულ ვახუშტი კოტებიშვილის სახელობის პოზიცის საღამოზე „დექსო, არ დაიკარგები“ გამომსჭლელმა

რაჭელმა ქალბატონმა, თინა რეხვიაშვილმა ამ ამბავს
დღესიც კი მიუძღვნა:

„ის პიბრიდული ტარო კი,
ვინც ჭამა დედა ეტირა.
პიბრიდულს სულ არა პგავდა,
ბობონხიქს რომ უჭირა.
ბატონო პარლამენტარო,
გლეხის სიწყვაა ალალი —
ხელში რა დაგაჭერინეს,
ჩემი საქმე სულ არ არის.“

გასულ წელს კიდევ ერთმა პრეზიდენტმა, ოლონდ ამჯერად ფეხბურთის ფედერაციისამ, დაგვამახსოვრა თავი ფერთიანი ფრაზებით. ზეიად სიჭინავამ საქართველოს საფეხბურთო ნაკრებზე საუბრისას განაცხადს: „ნაკრები არ იყო შეცვლილი, ფეხბურთელები ჩამოყანილი იყვნენ არა კუპერის და იმის დროიდან, არამედ შეშანიერის დროიდან“. საგარაულოდ, ფეხბურთის ხორვაზე სპეციალისტებს, ივო შეშაკს გულისხმობდა. მანვე კათოლიკური ეპლესის და ვატიკანის მეთაურს „რომის პაპა“ უწოდა... საქართველოს საფეხბურთო ნაკრების მწვრთნელს, თემურ ქეცბაის ერთ-ერთი წაგებული მატჩის შემდეგ პითხეს, გუნდს ფსიქოლოგი არ სჭირდებაო? რაზეც ქეცბაიმ უპასუხა: ფსიქოლოგი კი არა, უფეხბურთელები სჭირდებაო, რაც ასევე წლის ფრაზად იქცა.

2011 წლის გაზაფხულზე ქუთაისში ჩატარებული
თოთქოსედა უწყინარი პერფორმანსის საღამო სკანდალით
დასრულდა, „პოლტი“ მაკეტით შეიარაღებულმა მწერალმა
ზაზა ბურჯულაძემ ერთი ჭელი ფრაზა პირდაპირ ოპერის
სცენიდან ისროლა: „ქურდებს სიცოცხლე და ბოზებს
სიკვდილი!“ – რის შემდეგაც დამსწრეთა ნაწილი დარ-
ბაზიდან გაფიდა. ბურჯულაძემ კი არც აცივა, არც
აცხელა, და განაცხადა, ბოზებმა დარბაზი დატოვესო. ამ
ეპატაჟური საქციილით მან თვითონ პრეზიდენტ
საბაკშვილის გულისწყრომა დაიმსახურა. აქაოდა, ჩემს
გარემონტირებულ ოპერაში ქურდები როგორ ასხენესო –
„არავის მივცემთ საშუალებას, ადამიანებს ზევიდან
ქვევით უყუროს, აბუზად აიგდოს, დაამციროს და
რომელიმც ძეველი გაოსის სტერეოტიპებით ელაპარაკოს“
– განაცხად საბაკშვილმა, თუმცა როგორც მოგიინებით
გაირკვა, ქუთაისის ოპერის რეკონსტრუქციაც ბიძინა
ივანიშვილის ფულით განხორციელებულა.

P.S. გასულ წელს კიდევ არაერთი ფრაზა მოვისმინებ, მაგალითად, „მიშა მაგარიას“ საპირისპიროდ მომდევალმა ზაზა ხუციშვილმა იმდერა: „მიშა, მშია!“, ირაკლი ოქროშავილი კი პარიზიდან დროდადრო ხან „მრისხანების დღით“, ხანაც „ზიღვების რევოლუციით“ იმუქრებოდა... ჩვენი ყოფის აბსურდულობა კი ყველაზე კარგად გამოჩნდა ფრაზით – „შუქი ჩაქრებაგავს წერს!“, რომლის აგტორიც რიგითი ქართველია...

ფოთის ნების ნეკროლოგის სახელმის ტაქარს დანერევა ეპუნდება

ფოთისა და ხობის ეპარქიის სამდივნო
ფოთის ნაგვასადგურთან მდებარე წმიდა
ნიკოლოზის ტაძრის ირგვლივ არსებულ
პრობლემაზე განცხადებას ავრცელებს.
განცხადების მიხედვით, 18 იანვარს წმინდა
ნიკოლოზის ტაძრის მოძღვარს, ეკლესიის
მრევლსა და მიტროპოლიტის სამდივნოს
თანამშრომლებს ტაძრისკენ მიმავალ გზაზე
აეტოტრანსპორტით გადაადგილება აუკრძა-
ლეს. „მიგვაჩნია, რომ ნაესადგურის ხელმძღ-
ვანელობის მიერ ჩადენილი ქმედება არის
იმ მზადებული გეგმის ნაწილი, რომელიც
საერთო ჯამში მიზნად ისახავს წმიდა
ნიკოლოზის ეკლესიის დანგრევას.
ტაძრისკენ მიმავალ გზაზე მოძღვარს, ეპ-
ლესიის მრევლს და მიტროპოლიტის სამ-
დივნოს თანამშრომლებს დახვდათ ახლად
დამონტაჟებული შლაგბაზმი და დაცვის
თანამშრომელი, რომელმაც მანქანების
გადაადგილება შეაჩერა და მოძღვარს
განუცხადა, რომ ჯერ მხოლოდ ფეხით
შეიძლება ტაძრისკენ გადაადგილება, მაგრამ
ორი თვეს შემდეგ სპეციალური საშეი

გარეშე არავინ დაიშვება ტაძარში და
არც ტაძართან არსებულ საეკლესიო
დანიშნულების შენობაში, სადაც განთვალსე-
ბულია მიტროპოლიტის სამდივენ და ეპარ-
ქიის განვითარების ფონდი.

წინდა ნიკოლოზის სახელმოის ტაძრის სხვა ადგილას გადატანის თაობაზე საუბარი ჯერ კიდევ მაშინ დაიწყო, რაც ფოთის სახლეა ნავსადგურის მესაბუთო ქომპანია არაბული „რაბია“ გახდა. თემა უკანასკნელი წლების განმავლობაში დრო-დადრო აქტიურდებოდა. აღნიშნული საკითხი ფოთისა და ხობის მიტროპოლიტის, მეუფე გრიგოლის 2010 წლის საშობაო ეპისტოლეშიც მოხვდა. ფოთის ნავსადგურში არსებული წმიდა ნიკოლოზის ეკლესიის გადატანის თაობაზე საუბარი კი, ფაქტობრივად, გულისხმობს ტაძრის დანგრევას იმ საბაბით, რომ იგი ხელს უშდის ნავსადგურის განვითარებას“, – ნათელად მიერ გავრცელებულ განცხადებაში.

საფრანგეთი განოსილობის დადანაცალება

თურქეთის პრემიერ-მინისტრმა რეჯეპ ტაიიپ ერდოღანმა საფრანგეთი აღიარებულების გენოციდში დადადნაშაულდა. მისი განცხადებით, 1945 წლიდან აღიარის მოსახლეობის 15 პროცენტის განადგურება საფრანგეთის კისერზეა.

„ეს გენოციდია“, – ბრძანა პრემიერმა და დასინა, რომ იმ არტის უკან, რომელმაც სომხების გენოციდის არალიარებისათვის სასჯელის დაწესების ინიციატივა წამოაუყანა, საფრანგეთის პრეზიდენტი ნიკოლა სარკოზი დგას.

„თუ ფრანგმა პრეზიდენტმა, ბატონმა სარკოზიმ არ იცის გენოციდის შესახებ, შეუძლია, ამის შესახებ ჰქითხოს მამამისს – პალ სარკოზის, რომელიც 1940-იან წლებში აღიარებულ ფრანგულ ლეგიონში მსახურობდა. დაწესებულებული გარ, მას ბევრი რამ აქეს საკუთარი შეილისთვის მოსაფლი აღიარებულ გამართულ ფრანგულ სასაკლაოზე“, – განაცხადა ერდოღანმა.

ამისთან დაკავშირებით გერმანის ქალაქ მაინის ფრანგულზე მარკი მოძრაობის აქტიურმა წევრმა დავით ქობალაძე დაგვირება.

დავით მოგალია, საპატიო დოქტორი, გერმანისტი: მთლიანად არა, მაგრამ, გერმანული მედიის ნაწილი სწორად აფასებს საფრანგეთის და მისი ცანცარა პრეზედენტის ამ გადაწყვეტილებას და მას ასასითებს, როგორც საკუთარი ფრანგი მისნებისთვის გადადგმულ ნაბიჯს რომელიც

“ხუთასიათასი სომები ამომრჩევლის ხმას უფრო უძაშირდება, გიდრე საუკუნის წინ, თურქეთში დახოცილი სომები მოსახლეობის გულისტეკივილი!“

ამ დასკვნას ერთი მნიშვნელოვანი დე-

ტალი აქლია – ეს გადაწყვეტილება, ფარულ მიზნებთან ერთად შესაქრულ და მაგნებლურ მომენტსაც შეიცავს, იმავე სომხების წინააღმდეგ, რომლებიც დარწმუნებული გარ, ამის გამგონე, ცას ეწიენ სიხარულით!

არაფრენს მოგწერდი ამის შესახებ, რომ არა, რამდენიმე წლის წინააღმდეგი დისეუსია, რომელიც პეილმანიზის უნივერსიტეტში გაიმართა ჩევნი წიგნის „ჯეშმარიტება და სომხური სიმართლე“ განხილვისას.

მაშინ, საუბარმა მოიტანა და მე საყვედური გამოვთქმი იმის გამო, რომ, გერმანია გაუთავებლად უხდის ბოდიშს (და უზარმაზარ თანხასაც!) ებრაელებს, ფაშისტების მიერ ჩადენილი, უდავოა, არაადამიანური მოყრიბისა და დანაშაულისათვის. მე აუდიტორიას შეგახსნე, ამ ათი წლის წინ, მიუნხენში, სინაგოგას გახსნის ცერემონიაზე, ერთი ებრაელი ორატორის ნათქვამი – “გერმანელმა სიახლოეს კი არ უნდა ჩაურის ამ შენობას (სინაგოგას), ისეთი დანაშაული ჩაიდონება მათმა წინაპრებმა ებრაელების წინაშე!“

და იქვე განვუმრტე აუდიტორიას, თუ როგორი წესი არსებოს საქართველოში ბორიშის მოხდებს და მონაიდებისა – ჩადგნილი ცოდვის გამო (არავინ არის მისანადაზევული) ჩევნთან ბოდიშს ერთხელ იხდია, როგორ სულით და ხორცით, სულეირი მიძღვნისა და ერის წინაშე, დაზარალებულს ზარალს უაზღურებენ და ამის შემდეგ ვაღდებულია ორგვე მსარე მტრობა დაივიწყოს! თუ ბორიშის მოხდა დაუსრულებელად განმეორდა, იგი ფასს კარგავს და დაზარალებულის შეურაცხოფას უფრო ნიშნავს, ვიდრე მის

წინაშე გულითადად მონაიდებას!

სწორედ ამას მაგონებს გერმანელების დღევანდელი საჭირელი ებრაელებთან მომართებაში!

ჩემდა გასაკვირად, ერთერთი, ცნობილი პროფესორი შემებასუხა და საკმაოდ გამომწვევად და ირონიანარევი ტონით მეოთხა – “ჩემთვის საინტერესოა, რატომ გაღელვებთ თქვენ, არაგერმანელს, გერმანელების „დაუსრულებელი“ ბოდიშის მოხდა ებრაელების წინაშე?“

არც მე დამიტყვია საგანგებო სიტყვების ძებნა და იქვე მივახალე:

– მე ეს საკითხი მართდა „მაღლელებს“ რაღაც, გერმანია, ამ საჭირელით, არც მეორე მსოფლიო ომის მსხვერპლ ებრაელებს მიაგებს განსატორებულ პატივს და ჩემი ქეყნის მეზობელ სომხეთს კი არაკეთილგონიერ მაგალითს აძლევს, რომლებიც ებრაელების მიმბაველობით, ცდილობენ, საუკუნეზე მეტი ხნის შემდგე, თურქეთში დახოცილი სომხეთი მოსახლეობის გენოციდი აღიარებინობ მათ „მეგობარ“ ქვეყნები! და იცით რატომ?

– სომხები დოდილების, ებრაელების მსახვად, უფლი გამოსაძლონ თურქებს, თორებმ, სინამდვილეში, საუკუნის წინ, დაბორი სომხები მოსახლეობაში მათ დიდად არ ანაღვებდთ! არც მაშინ ანაღვებდა დიდად, როცა მათი გამომოსით იხოცებოდნენ მათი უდანაშაულო თანამემამულებით. თუ წაიკითხავთ, გასაგებად წერია ეს ამბავი იმ წიგნში, რომელის შესახებაც ჩევნი აქ ვსაუბრობთ და შევიკრიბდი.

მე და ჩემს სამშობლოს ჩევნი სატკივარით გამოსაძლოა – ხუთასიათასი საკუთარი დღონებით და უსახლეპულ განმეორდა, იგი ფასს კარგავს და დაზარალებულის შეურაცხოფას უფრო ნიშნავს, ვიდრე მის

პოეზიის ტურნე

გატონ გალაქტიონის

ჯვარი დაგიწერე, იქნებ მაატიონ, მერი შემიყვარდა, ბატონო გალაქტიონ. მაცცირი ფიციო შეგვრა უფალმა ამ დამეს,

ბატონო გალაქტიონ. ფიქრებმა დამდალეს, იქნება ქარებმა ტყვია დამატიონ,

მარტინ გადაწყვეტილიც აღარ დამაძინეს, მუზა წაართვიო ბატონ გალაქტიონს, მოგარის მოლოდინში რითმებმა გაათოონ,

მზე დამიბრულდა, ბატონო გალაქტიონ.. ჩემთვის დღემ სიბრელე ვეღარ გაარჩიოს,

მერი წაართვიო, ბატონ გალაქტიონს, დამის წუთები წლებმა გაარჩიოს, დრომ შემიძულა, ბატონო გალაქტიონ. ევრებები მეტდურიან, კენებამ არ წაგდომის,

ოცნაბე წაართვიო, ბატონ გალაქტიონს. ცერემლები წამებმაც აღარ დამატიონ, მერიზე ქერიწინდები, ბატონო გალაქტიონ.

სამყარომ ტანჯვის სტიქია დამასიოს, დამეც წაართვიო, ბატონ გალაქტიონს.

მთმინდის მოგარე სდებს და არ მპატიონს,

ბეჭდები დაუკარგავს, ბატონ გალაქტიონს.

მერი, ერთგულება შევფიცე სიონს, თვალზე ცრემლი აღგას, ბატონ გალაქტიონს.

ფოთლები დაუკარგავს ტაძართან სიონს, ოცნება დაუკარგავს, ბატონ გალაქტიონს. იქნებ რითმებმა, დოგებმე მაატიონ,

დღეს ჩემი დამება, ბატონო გალაქტიონ. ჩემი სიზრები მზისა გაარევიონ, ქარში რომ გაფიცანება ბატონო გალაქტიონ,

ფოთლები დაუკარგავს ტაძართან სიონს, როგორც გიცევება და არ მპატიონს,

მერი, ერთგულება შევფიცე სიონს, თვალზე ცრემლი აღგას, ბატონ გალაქტიონს.

ფოთლები დაუკარგავს ტაძართან სიონს, ოცნება დაუკარგავს, ბატონ გალაქტიონ. იქნებ რითმებმა, დოგებმე მაატიონ,

დღეს ჩემი დამება, ბატონო გალაქტიონ. ჩემი სიზრები მზისა გაარევიონ, ქარში რომ გაფიცანება ბატონო გალაქტიონ,

ფოთლები დაუკარგავს ტაძართან სიონს, როგორც გიცევება და არ მპატიონს,

მერი, ერთგულება შევფიცე სიონს, თვალზე ცრემლი აღგას, ბატონ გალაქტიონს.

ბირბები პარაცხელია, 20 წლის, სტუდენტი,

ქ. ზუგდიდი

„ილორის“ დებიუტანტი

მუ ღხვარუ თე საქმეს უ

გაბალ გილელ ქიანაქუ,

ონჯლორე დო სახელ ვარე,

ხეალე თეშო ქიფიქრენი,

ღურაშ მეტი შარა ვარე.

ადრე ცირა ღუდეს როდუ,

სტუმარც ცენდუ აპტის თინა,

ასე რენი მუჭო მუჭორექინა.

ძემუ გაბალ გილელ გულუნა,

ბორია უქას და გაბალუნაცუ,

მინც მუში აღგილ უდუ,

მინც თუდო მიაგარექ შუ.

ადრე კაბა წყურ უკანიშა მეტი შატი

მეტაქუნდეს, ოქონების ასე თომა მუჭორენეს,

ასე თომა კილუ მეტაქუნდენა,

გაი, თერეფში მოხანდესუ.

